

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996 Julkaistu Helsingissä 27 päivänä joulukuuta 1996 N:o 1093—1095

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1093	Metsälaki	3217
1094	Laki kestävän metsätalouden rahoituksesta	3226
1095	Laki rikoslain 48 luvun 1 §:n 3 momentin muuttamisesta	3236

N:o 1093

Metsälaki

Annettu Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on edistää metsien taloudellisesti, ekologisesti ja sosiaalisesti kestävää hoitoa ja käyttöä siten, että metsät antavat kestävästi hyvän tuoton samalla, kun niiden biologinen monimuotoisuus säilytetään.

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan metsän hoitamiseen ja käyttämiseen metsätalousmaaksi luettavilla alueilla. Lakia ei kuitenkaan sovelleta:

1) luonnonsuojelulain (1096/1996) nojalla muodostetuilla suojelualueilla;

2) rakennuslain (370/58) 135 §:n 1 momentissa tarkoitetuilla suojelualueilla eikä alueilla, joille on myönnetty rakennuslain 135 §:n 2 momentin perusteella lunastuslupa;

3) erämaalain (62/91) mukaisilla alueilla

muutoin kuin tämän lain 12 §:n 1 momentin osalta;

4) asemakaava-alueilla;

5) rakennuskaava- eikä rantakaava-alueilla lukuun ottamatta maa- ja metsätalouteen osoitettuja alueita; eikä

6) asemakaavan tai rakennuskaavan laatimiseksi toimenpidekiellossa olevilla alueilla.

Vahvistetuilla yleiskaava-alueilla tätä lakia sovelletaan metsän hoitamiseen ja käyttämiseen vain maa- ja metsätalouteen ja virkistykseen osoitetuilla alueilla.

Metsän hoitamisessa ja käyttämisessä on tämän lain lisäksi noudatettava, mitä luonnonsuojelulain 9, 29—35, 39, 42, 47—49, 55 ja 56 §:ssä sekä 10 luvussa taikka muussa laissa säädetään. Luonnonsuojelualueen perustamisesta, alueen liittamisestä luonnonsuojelualueeseen ja luonnonmuistomerkin rauhoittamisesta on voimassa, mitä luonnonsuojelulaissa säädetään.

3 §

Maankäyttömuodon muuttaminen

Tämä laki ei estä metsätalouden ottamista muuhun käyttöön.

HE 63/1996
MmVM 18/1996
EV 209/1996

Milloin metsätalousmaan muuhun käyttöön ottaminen sisältää sellaisen toimenpiteen, johon vaaditaan viranomaisen lupa, alueeseen sovelletaan tämän lain säännöksiä siihen saakka, kunnes luvan myöntämistä koskeva päätös on saanut lainvoiman tai kunnes lupaviranomainen on toimivaltansa rajoissa antanut suostumuksensa tällaiselle toimenpiteelle.

Jos metsätalousmaata, joka on ilmoitettu otettavaksi muuhun käyttöön, ei ole viiden vuoden kuluessa hakkuun tai muun toimenpiteen aloittamisesta otettu tähän käyttöön, sovelletaan alueeseen ja sillä suoritettuun hakkuuseen tai muuhun toimenpiteeseen tämän lain säännöksiä.

Jos 3 momentissa tarkoitettu hakkuu tai muu toimenpide todetaan tapahtuneeksi vastoin tämän lain säännöksiä, tulee syyteharkinnassa ja korjaavia toimenpiteitä koskevassa arvioinnissa harkita, onko aie ottaa alue muuhun käyttöön ollut todellinen ja onko peruuntuminen johtunut sellaisesta esteestä tai syystä, johon ei ole voinut kohtuudella varautua.

4 §

Metsätalouden alueellinen tavoiteohjelma

Metsäkeskus laatii toiminta-alueelleen metsätalouden alueellisen tavoiteohjelman ja seuraa sen toteutumista. Ohjelmaa laadittaessa metsäkeskuksen tulee olla yhteistyössä alueen metsätaloutta edustavien ja muiden tarpeellisten tahojen kanssa. Ohjelmaa tarkistetaan tarpeen vaatiessa.

Ohjelma sisältää metsien kestävän hoidon ja käytön edistämiseksi asetettavat yleiset tavoitteet, kestävän metsätalouden rahoituksesta annetussa laissa (1094/1996) tarkoitetuille toimenpiteille ja niiden rahoittamiselle asetettavat tavoitteet sekä alueen metsätalouden kehittämiselle asetettavat yleiset tavoitteet. Ohjelmaan ei oteta tietoja, jotka ovat yksilöitävissä yksittäisen tilan osalta.

Ohjelman sisällöstä, laadinnasta ja tarkistamisesta säädetään tarkemmin asetuksella. Metsätalousasioissa toimivaltainen ministeriö voi antaa ohjelman laadinnasta ja seurannasta yleisiä määräyksiä.

2 luku

Metsän hakkuu ja uudistaminen

5 §

Puuston hakkuu

Hakkuu voidaan tehdä alueelle jäljelle jäävän puuston kasvattamista edistävällä tavalla (*kasvatushakkuu*) tai uuden puuston aikaansaamista edellyttävällä tavalla (*uudistushakkuu*).

Kasvatushakkuu on tehtävä siten, että hakkuualueelle jää riittävästi kasvatuskelpoista puustoa. Uudistushakkuu saadaan tehdä, kun puusto on saavuttanut riittävän järeyden tai iän taikka jos erityiset syyt sitä muuten puoltavat. Uudistushakkuu saadaan toteuttaa luontaisena uudistamisena, jos alueella on puuston, maaperän ja pintakasvillisuuden perusteella ennalta arvioiden riittävät edellytykset luontaisen taimiaineuksen muodostumiseen.

Hakkuu ja sen yhteydessä tehtävät toimenpiteet on toteutettava niin, että vältetään hakkuualueelle kasvamaan jätettävän puuston vahingoittamista. Samoin on vältettävä hakkuualueen ulkopuolella kasvavan puuston vahingoittamista hakkuun yhteydessä tehtävissä toimenpiteissä. Lisäksi tulee välttää aiheuttamasta puuston kasvuolosuhteita heikentäviä maastovaurioita.

Metsätalousasioissa toimivaltainen ministeriö voi antaa tarkempia yleisiä määräyksiä kasvatushakkuussa jätettävän puuston vähimmäismäärästä ja laadusta sekä uudistushakkuun edellytyksistä.

6 §

Hakkuu erityiskohteissa

Jos hakkuun kohteella on metsän monimuotoisuuden säilyttämisen, maiseman tai metsän monikäytön kannalta erityistä merkitystä, hakkuu voidaan tehdä kohteen erityisluonteen edellyttämällä tavalla.

Tutkimus-, opetus- tai muussa erityiskäytössä oleva metsä saadaan käsitellä sen käytötarkoituksen edellyttämällä tavalla.

7 §

Metsän hakkaajan vastuu

Metsän hakkaajan tulee puustoa hakatesaan ja muita siihen liittyviä toimenpiteitä

tehdessään osaltaan huolehtia siitä, että hakkuussa ja siihen liittyvissä toimenpiteissä noudatetaan tämän lain säännöksiä.

Silloin kun metsänhakkuuoikeus on luovutettu toiselle, metsän hakkaajaksi katsotaan metsänhakkuuoikeuden haltija.

8 §

Uuden puuston aikaansaaminen

Uudistushakkuun jälkeen alueelle on saatava kohtuullisessa ajassa taloudellisesti kasvatuskelpoinen taimikko, jonka kehittymistä muu kasvillisuus ei välittömästi uhkaa.

Taimikon perustamista koskevat toimenpiteet on saatettava loppuun 14 §:ssä tarkoitettussa metsänkäyttöilmoituksessa ilmoitetussa ajassa, kuitenkin viimeistään viiden vuoden kuluessa uudistushakkuun aloittamisesta tai kolmen vuoden kuluessa uudistushakkuun päättymisestä.

Edellä 2 momentissa tarkoitettujen taimikon perustamistoimenpiteiden lisäksi tulee tarvittaessa huolehtia taimikon täydennys-
tutuksesta tai -kylvöstä ja metsää luontaisesti uudistettaessa taimettumisedellytyksiä ylläpitävistä toimenpiteistä. Samoin tulee huolehtia aikaansaadun nuoren taimikon eloonjäämisen ja kehittymisen kannalta tarpeellisesta ruohon-, heinän- ja vesakontorjunnasta ja muusta jälkihoidosta.

Metsäkeskus voi hakemuksesta päättää, että 1 momentissa tarkoitettu velvoite raukeaa, jos kohtuullisiksi katsottavista toimenpiteistä huolimatta alueelle ei kasva taimikkoa.

Tässä pykälässä tarkoitetuista toimenpiteistä ja niiden toteuttamisen määräajasta, kohtuullisesta ajasta taimikon aikaansaamiseksi ja taimikon arviointiperusteista voidaan säättää tarkemmin asetuksella ja määrätä sen nojalla metsätalousasioissa toimivaltaisen ministeriön päätöksellä. Ministeriö voi antaa tarkempia yleisiä määräyksiä Suomen luontaiseen lajistoon kuulumattomien puulajien käytöstä metsänviljelyyn sekä kasvillisesti lisätyn metsänviljelyaineiston käytöstä.

9 §

Vastuu uuden puuston aikaansaamisesta

Edellä 8 §:ssä tarkoitettu velvollisuus huolehtia uuden puuston aikaansaamisesta ja ilmoittaa sitä koskevista toimenpiteistä kuuluu maanomistajalle.

Kiinteistön tai muun alueen omistusoikeuden siirtyessä uudelle omistajalle tälle siirtyy myös 8 §:n mukainen velvollisuus.

Siltä osin kuin kiinteistön tai muun alueen sellainen hallintaoikeus, käyttöoikeus tai muu erityinen oikeus, johon sisältyy oikeus tehdä uudistushakkuu, kuuluu muulle kuin maanomistajalle, velvollisuus huolehtia vastaavasti uuden puuston aikaansaamisesta kuuluu tällaisen oikeuden haltijalle, jollei toisin ole sovittu tai määrätty taikka jollei olosuhteet huomioon ottaen ole erityisestä syystä kohtuullista kohdistaa velvoite oikeuden haltijan sijasta maanomistajaan. Silloin kun maanomistaja on luovuttanut yksinomaan metsänhakkuuoikeuden, mainittu velvollisuus kuuluu maanomistajalle.

3 luku

Metsäluonnon monimuotoisuuden turvaaminen

10 §

Monimuotoisuuden säilyttäminen ja erityisen tärkeät elinympäristöt

Metsiä tulee hoitaa ja käyttää siten, että yleiset edellytykset metsien biologiselle monimuotoisuudelle ominaisten elinympäristöjen säilymiselle turvataan.

Metsien monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeitä elinympäristöjä ovat:

1) lähteiden, purojen ja pysyvän vedenjuoksu-uoman muodostavien norojen sekä pienten lampien välittömät lähiympäristöt;

2) ruoho- ja heinäkorvet, saniaiskorvet sekä lehtokorvet ja Lapin läänin eteläpuolella sijaitsevat letot;

3) rehevät lehtolaikut;

4) pienet kangasmetsäsaarekkeet ojittamattomilla soilla;

5) rotkot ja kurut;

6) jyrkänteet ja niiden välittömät alusmet-
sät; sekä

7) karukkokankaita puuntuotannollisesti vähätuottoisemmat hietikot, kalliot, kivikot, louhikot, vähäpuustoiset suot ja rantaluhat.

Jos 2 momentissa tarkoitettut elinympäristöt ovat luonnontilaisia tai luonnontilaisen kaltaisia sekä ympäristöstään selvästi erottuvia, niitä koskevat hoito- ja käyttötoimenpiteet tulee tehdä elinympäristöjen ominaispiirteet säilyttävällä tavalla.

Edellä 2 momentissa tarkoitetuista elinym-
päristöistä säädetään tarvittaessa tarkemmin
asetuksella. Metsätalousasioissa toimivaltai-
nen ministeriö voi antaa tarkempia yleisiä
määräyksiä mainittujen elinympäristöjen kä-
sittelyn perusteista sekä 3 momentissa tar-
koitetun velvoitteen alueellisesta soveltami-
sesta ottaen huomioon kyseisten elinympä-
ristöjen turvaamisen tarve maan eri osissa.

11 §

Poikkeuslupa

Jos 10 §:n 3 momentissa tarkoitettun vel-
voitteen täyttämistä aiheutuu maanomista-
jalle taikka hallintaoikeuden tai muun sellai-
sen erityisen oikeuden haltijalle metsän-
tuoton vähenemistä tai muuta taloudellista
menetystä, mikä ei ole vähäistä, metsäkes-
kuksen tulee maanomistajan tai erityisen
oikeuden haltijan hakemuksesta myöntää
lupa toteuttaa hoito- ja käyttötoimenpiteet
tavalla, josta asianomaiselle aiheutuva mene-
tys jää vähäiseksi.

Lupaa ei kuitenkaan saa myöntää, jos ky-
symyksessä olevaa toimenpidettä varten on
myönnetty tai myönnetään kestävän metsäta-
louden rahoituksesta annetun lain 19 §:n
mukaisesti tai muuten riittävä tuki valtion
varoista.

4 luku

Suojametsät ja suoja-alueet

12 §

Metsätalous suojametsissä

Valtioneuvosto voi määrätä suojametsäalu-
eeksi alueet, joilla metsän säilyminen on
tarpeen metsärajan alenemisen estämiseksi.
Suojametsäalueella metsää tulee hoitaa ja
käyttää erityistä varovaisuutta noudattaen ja
siten, ettei toimenpiteillä aiheuteta metsära-
jan alenemistä. Valtioneuvosto voi antaa
tarpeellisia yleisiä määräyksiä metsän hoita-
misesta ja käyttämisestä suojametsäalueella.
Ennen suojametsäaluetta koskevan valtioneu-
voston päätöksen antamista on kuultava
maanomistajia, asianomaista kuntaa ja muita
viranomaisia. Lisäksi on neuvoteltava saa-
melaiskäräjien kanssa saamelaiskäräjistä an-
netussa laissa (974/95) tarkoitettulla tavalla.

Suojametsäalueella puuston hakkuu muuk-

si kuin kotitarpeeksi on sallittu vain metsä-
keskuksen hyväksymän hakkuu- ja uudista-
missuunnitelman mukaisesti. Milloin erityi-
set paikalliset olosuhteet sitä vaativat, metsä-
talousasioissa toimivaltainen ministeriö voi
rajoittaa myös kotitarvepuun ottoa tai kieltää
sen kokonaan.

Edellä 2 momentissa tarkoitetuista kotitar-
vepuun ottoa koskevista rajoituksista on
maanomistajalle taikka hallintaoikeuden tai
muun sellaisen erityisen oikeuden haltijalle
suoritettava puuston hakkuuarvon mukainen
korvaus. Korvausta ei myönnetä Metsähalli-
tukselle tai muulle valtion maaomaisuuden
haltijalle. Korvauksen myöntää hakemuksesta
metsäkeskus. Metsäkeskus laatii suojamet-
säalueella vaadittavan hakkuu- ja uudista-
missuunnitelman veloituksetta kestävän met-
sätalouden rahoituksesta annetun lain 2 §:ssä
tarkoitettulle yksityiselle maanomistajalle tä-
män pyynnöstä.

13 §

Suoja-alueet

Jos metsän säilyminen asutuksen tai vilje-
lyksen suojaamiseksi tuulille erittäin alttiilla
meren tai sisävesien saarilla ja rannoilla
taikka ylänneillä ja jyrkänneillä taikka maan-
vyörymien ehkäisemiseksi vaatii suurempia ra-
joituksia metsän käytössä kuin mitä tämän
lain 5, 6 ja 8 §:ssä säädetään, metsäta-
lousasioissa toimivaltainen ministeriö voi
päättää pienialaisten, metsän säilymisen ja
sen suojavaikutuksen kannalta arimpien alu-
eiden muodostamisesta suoja-alueiksi sekä
antaa yleisiä määräyksiä suoja-alueilla sallit-
tavasta metsän käytöstä. Ennen päätöksen
antamista on kuultava 12 §:n 1 momentissa
mainittuja tahoja.

5 luku

Valvonta ja seuraamukset

14 §

Metsänkäyttöilmoitus

Aiotusta hakkuusta ja uudistushakkuun
osalta uudistamistavasta sekä, siten kuin ase-
tuksella säädetään, 10 §:n mukaisten elinym-
päristöjen muusta käsittelystä maanomistajan
taikka hallintaoikeuden tai muun sellaisen
erityisen oikeuden haltijan on tehtävä metsä-

keskukselle ilmoitus (*metsänkäyttöilmoitus*) vähintään 14 päivää ja enintään kaksi vuotta ennen hakkuun tai muun toimenpiteen aloittamista. Kotitarvehakkuusta sekä suojametsäalueella metsäkeskuksen hyväksymän suunnitelman perusteella suoritettavasta hakkuusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä metsänkäyttöilmoitusta. Jos metsätalousmaa otetaan muuhun käyttöön, ilmoituksessa tulee selvittää myös, mihin tarkoitukseen alue aiotaan ottaa.

Metsäkeskus voi myöntää poikkeuksen 1 momentissa säädetystä määräajasta.

Metsänkäyttöilmoituksesta säädetään tarkemmin asetuksella.

15 §

Neuvotteluvelvoite ja uuden puuston aikaansaamisen vakuus

Jos on perusteltua syytä epäillä, että suunniteltu tai aloitettu hakkuu tai muu toimenpide on tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastainen taikka että metsänkäyttöilmoituksessa mainitulla tavalla ei saataisi aikaan 8 §:ssä tarkoitettua taimikkoa, metsäkeskuksen on pyrittävä neuvottelemaan maanomistajan taikka hallintaoikeuden tai muun sellaisen erityisen oikeuden haltijan kanssa ja tarvittaessa metsänhakkuoikeuden haltijan kanssa tarpeellisen muutoksen aikaansaamiseksi.

Metsäkeskus voi vaatia, että ennen uudistushakkuun aloittamista asetetaan hyväksyttävä vakuus 8 §:n 2 ja 3 momentin tarkoittamien toimenpiteiden suorittamisesta. Vakuus voidaan vaatia silloin, kun metsäkeskus on aiemmin velvoittanut asianomaisen 20 §:n 2 momentin nojalla täyttämään uudistamisvelvollisuutensa 8 §:n mukaisesti taikka jos metsäkeskus on aiemmin 20 §:n 3 momentin nojalla teettänyt 8 §:n 2 ja 3 momentin tarkoittamia toimenpiteitä asianomaisen kustannuksella. Velvollisuus asettaa vakuus on sillä, joka 9 §:n mukaan vastaa uuden puuston aikaansaamisesta. Asetettu vakuus ei peruunu omistajanvaihdoksesta tai muista vastavista muutoksista johtuen.

Jos 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua velvoitetta ei täytetä, metsäkeskus voi teettää 8 §:n 2 ja 3 momentin tarkoittamat toimenpiteet ja maksaa aiheutuvat kustannukset vakuudesta. Toimenpiteiden tultua tehdyiksi metsäkeskuksen tulee antaa asianomaiselle selvitys

varojen käytöstä. Metsäkeskuksen tulee vapauttaa vakuus sen jälkeen kun 8 §:n 1 momentin mukainen velvoite on täytetty. Vakuus vapautetaan vakuuden asettajalle, jos muuta ei ole sovittu.

Vakuusmenettelystä säädetään tarvittaessa tarkemmin asetuksella.

16 §

Käsittelykielto

Jos neuvottelua ei ole muusta kuin metsäkeskuksesta riippuvasta syystä saatu aikaan tai jos neuvottelu ei ole johtanut tulokseen ja jos on perusteltua syytä epäillä, että aloitettu hakkuu tai muu toimenpide on tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastainen, metsäkeskus voi kieltää toimenpiteen (*käsittelykielto*) toistaiseksi tai määräajaksi. Käsittelykielto voidaan antaa myös silloin, kun metsänkäyttöilmoitusta ei ole annettu 14 §:ssä säädettyssä määräajassa ja hakkuu tai muu toimenpide on aloitettu taikka kun 15 §:n 2 momentissa tarkoitettua vakuuden asettamista vaaditaan.

Käsittelykielto annetaan tarpeellisessa laajuudessa. Käsittelykieltoa koskevan päätöksen tulee olla kirjallinen ja se on viipymättä saatettava maanomistajan ja metsänhakkuoikeuden haltijan tai muun erityisen oikeuden haltijan tietoon. Metsäkeskus voi asettaa päätöksensä tehosteeksi uhkasakon, johon sovelletaan uhkasakkolakia (1113/90). Päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta, jollei muutoksenhakuviranomainen toisin määrää.

Metsäkeskuksen tulee poistaa käsittelykieltoa koskeva päätöksensä silloin, kun kiellon voimassaololle ei ole perusteita.

17 §

Katselmus

Jos on perusteltua syytä epäillä, että hakkuu tai muu toimenpide on tehty vastoin tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä, tai jos maanomistaja taikka hallintaoikeuden tai muun sellaisen erityisen oikeuden haltija ei ole uudistushakkuun jälkeen huolehtinut 8 §:n mukaisesta velvoitteestaan, sekä silloin, kun on annettu 16 §:ssä tarkoitettu käsittelykielto, alueella on metsäkeskuksen aloitteesta taikka maan-

omistajan tai erityisen oikeuden haltijan metsäkeskukselle tekemästä hakemuksesta viipymättä pidettävä katselmus.

Katselmuksen suorittaa katselmustoimikunta. Katselmuksessa on selvitettävä, onko lakia rikottu. Katselmustoimikunnan tulee myös ilmaista näkemyksensä siitä, mitä toimenpiteitä tarvitaan lain velvoitteiden täyttämiseksi. Silloin kun asia on muutoksenhaun johdosta vireillä lääninoikeudessa, katselmustoimikunnan pöytäkirja on viipymättä toimitettava lääninoikeudelle.

Katselmustoimikunnasta ja katselmuksen järjestämisestä säädetään metsäkeskuksista ja metsätalouden kehittämiskeskuksesta annetussa laissa (1474/95).

18 §

Rangaistussäännökset

Joka laiminlyö 14 §:ssä säädetyn ilmoitusvelvollisuuden, on tuomittava *metsänkäyttöilmoituksen laiminlyönnistä* sakkoon.

Joka rikkoo 5 §:n 1—3 momentin, 8 §:n 1—3 momentin, viimeksi mainitun pykälän 2 momentissa tarkoitettua ilmoitusvelvollisuutta lukuun ottamatta, 10 §:n 3 momentin tai 12 §:n 1 tai 2 momentin säännöksiä tai niiden nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä taikka 13 §:n nojalla annettuja määräyksiä, on tuomittava, jollei teosta ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, *metsärikkomuksesta* sakkoon.

Jos 5 §:n 2 momentin, 10 §:n 3 momentin tai 12 §:n 1 tai 2 momentin säännösten tai niiden nojalla annettujen säännösten tai määräysten taikka 13 §:n nojalla annettujen määräysten vastaisella toimenpiteellä on tavoiteltu huomattavaa taloudellista hyötyä taikka jos toimenpide on tehty tavalla, joka osoittaa ilmeistä piittaamattomuutta lain kielloista ja käskyistä, rikoksentehtyjä on tuomittava *metsärikkoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

19 §

Menettämisseuraamus

Tämän lain rikkomisesta saadun taloudellisen hyödyn tuomitsemisessa valtiolle menetetyksi noudatetaan, mitä rikoslain 2 luvun 16 §:ssä säädetään. Menetetyksi tuomitaan hyöty, josta on vähennetty 20 §:ssä

tarkoitettujen korjaavien toimenpiteiden kustannukset.

Menettämisseuraamus voidaan jättää tuomitsematta tai rajoittaa koskemaan vain osaa rikoksen tuottamasta taloudellisesta hyödystä, jos menettämisseuraamuksen edellytyksenä oleva rangaistava teko on vähäinen tai jos asianhaarat ovat muuten lieventävät taikka jos menettämisseuraamuksen tuomitseminen muutoin olisi kohtuutonta.

20 §

Korjaavat toimenpiteet

Joka käsittelee metsää 5 §:n 1—3 momentin, 10 §:n 3 momentin tai 12 §:n 1 tai 2 momentin säännösten tai niiden nojalla annettujen säännösten tai määräysten taikka 13 §:n nojalla annettujen määräysten vastaisesti taikka laiminlyö uuden puuston aikaansaamista koskevan velvoitteen, on velvollinen poistamaan lainvastaisen toimenpiteen vaikutukset tai palauttamaan vallinneen olo-tilan siinä määrin kuin se on kohtuullisin kustannuksin mahdollista taikka täyttämään uudistamisvelvollisuutensa 8 §:n mukaisesti.

Jollei korjaavista toimenpiteistä päästä sopimukseen metsäkeskuksen ja asianomaisen välillä, metsäkeskus voi velvoittaa asianomaisen tekemään tarvittavat toimenpiteet. Metsäkeskus voi asettaa päätöksensä tehosteeksi uhkasakon tai uhan, että toimenpiteet tehdään asianomaisen kustannuksella. Uhkasakkoon ja teettämisuhkaan sovelletaan uhkasakkolakia.

Silloin kun joku muu kuin asianomainen omistaa kiinteistön tai on erityisen oikeuden nojalla oikeutettu päättämään asiasta, korjavia toimenpiteitä koskevaan sopimukseen on saatava hänen suostumuksensa. Jos maanomistaja tai erityisen oikeuden haltija ei anna suostumustaan sille, että metsäkeskus velvoittaa asianomaisen lakia rikkoneen tekemään tarvittavat toimenpiteet, metsäkeskus voi päättää, että se tekee tai teettää ne asianomaisen kustannuksella. Toimenpiteiden tekemisestä aiheutuvat kustannukset maksetaan etukäteen valtion varoista ja ne saadaan periä takaisin asianomaiselta ulosottoimin mahdollisen muutoksenhaun estämättä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoimin annetussa laissa (367/61) säädetään. Muutoksenhakuviran-

omainen voi kuitenkin kieltää ulosottamisen tai määrätä sen keskeytettäväksi.

Jos virhe on vähäinen, toimenpiteisiin voidaan olla ryhtymättä.

21 §

Panttioikeus

Silloin kun 8 §:ssä tarkoitettuihin uuden puuston aikaansaamista koskeviin toimenpiteisiin liittyvät 20 §:n 2 momentissa tarkoitettut teettämiskustannukset maksetaan valtion varoista ja kun velvollisuus huolehtia uuden puuston aikaansaamisesta kuuluu sen kiinteistön omistajalle, jonka hyväksi tehdyistä toimenpiteistä on kysymys, kiinteistö on panttina mainittujen kustannusten suorittamisesta takaisin valtiolle niin kuin maakaaren (540/95) 20 luvussa säädetään.

Metsäkeskus voi antaa suostumuksen kirjauksen muuttamiseen tai poistamiseen panttina olevasta kiinteistöstä osittamalla muodostetun kiinteistön osalta. Suostumus voidaan antaa vain, jos valtion saamisen periminen ei vaaranna panttioikeuden lakkaamisen vuoksi.

22 §

Ilmoitus syytteen nostamiseksi

Metsäkeskuksen on 18 §:ssä tarkoitettujen tai laiminlyönnin todettuaan ilmoitettava asiasta syyttäjälle syytteen nostamista varten. Ilmoitus saadaan kuitenkin jättää tekemättä, jos tekoa tai laiminlyöntiä olosuhteet huomioon ottaen on pidettävä vähäisenä eikä yleisen edun ole katsottava vaativan syytteen nostamista.

Metsäkeskukselle on varattava tilaisuus tulla esitutkinnassa ja alioikeudessa kuulluksi asiassa, josta metsäkeskus on tehnyt syyte ilmoituksen.

6 luku

Erinäiset säännökset

23 §

Muutoksenhaku

Tämän lain mukaiseen metsäkeskuksen päätökseen saa hakea muutosta valittamalla lääninoikeudelle. Toimivaltainen lääninoikeus määräytyy sen mukaan, minkä läänin-

oikeuden tuomiopiirissä pääosa kyseessä olevasta metsätalousmaasta sijaitsee.

Muutoksenhakuun sovelletaan, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/96) säädetään muutoksenhausta hallintoviranomaisen päätökseen.

Asianomainen metsäkeskus saa hakea muutosta valittamalla päätökseen, jonka lääninoikeus on antanut valituksesta metsäkeskuksen 20 §:n mukaiseen päätökseen.

24 §

Täytäntöönpanon johto ja valvonta

Tämän lain täytäntöönpanon johto ja valvonta kuuluu metsätalousasioissa toimivaltaiselle ministeriölle.

25 §

Metsäkeskuksen tehtävät

Metsäkeskuksen tehtävänä on edistää tämän lain tarkoituksen toteutumista sekä valvoa tämän lain noudattamista noudattaen lisäksi, mitä näiden tehtävien hoidosta metsäkeskuksista ja metsätalouden kehittämiskeskuksesta annetussa laissa tai muualla säädetään tai määrätään.

Kaavoitettavien ja kaavoitettujen alueiden osalta metsäkeskuksen tulee olla riittävässä yhteistyössä kuntien kanssa tämän lain ja rakennuslain tavoitteiden yhteensovittamiseksi.

26 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

7 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

27 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Tällä lailla kumotaan seuraavat lait niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen:

1) 15 päivänä syyskuuta 1967 annettu yksityismetsälaki (412/67); sekä

2) suojametsistä 11 päivänä elokuuta 1922 annettu laki (196/22).

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

28 §

Yksityismetsälakia koskevat siirtymäsäännökset

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyihin hakkuihin sovelletaan kuitenkin kumottavan yksityismetsälain säännöksiä seuraavasti:

1) yksityismetsälain 1 ja 2 §:ssä tarkoitettu velvoite metsän uudistamiseen hakkuun jälkeen jatkuu ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleiden säännösten mukaisena;

2) metsäkeskus voi velvoittaa 1 kohdassa tarkoitettua velvoitteen laiminlyöjän tai muun yksityismetsälain vastaisesti menettelyyn ryhtymään tämän lain 20 §:ssä tarkoitettuihin korjaaviin toimenpiteisiin; tällöin on katselmuksesta noudatettava soveltuvin osin, mitä yksityismetsälaisissa säädetään; silloin kun hakkuu on päättynyt vuonna 1982 tai sitä aikaisemmin, metsäkeskus ei kuitenkaan voi velvoittaa mainittuihin toimenpiteisiin, vaan yksityismetsälaisissa tarkoitettu velvoite raukeaa; velvoite raukeaa myös, jos asetuksella säädettävään päivämäärään mennessä ei ole tehty tämän lain 20 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettua sopimusta korjaavista toimenpiteistä tai jollei metsäkeskus ole edellä tarkoitettuun päivämäärään mennessä antanut tämän lain 20 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöstä korjaavista toimenpiteistä tai ryhtynyt mainitun pykälän 3 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin;

3) yksityismetsälaisissa tarkoitettuihin metsän rauhoitusmääräyksiin ja -sopimuksiin liittyviin velvoitteisiin, jotka koskevat metsän kunnostamista tai uuden kasvun aikaansaamista ja turvaamista sisältäviä toimenpiteitä, sovelletaan yksityismetsälakia; mainittujen määräysten ja sopimusten mukaiset metsänrauhoitukset lakkaavat tämän lain voimaan tullessa;

4) tämän lain voimaan tullessa vireillä olevat metsän hävittämistä koskevat asiat käsitellään loppuun yksityismetsälain mukaisesti, jos yksityismetsälain 10 §:n 2 momentissa tarkoitettu kante on pantu vireille käräjäoikeudessa tai jos metsälautakunta taikka 1 päivästä maaliskuuta 1996 metsäkeskus on yksityismetsälain 5 §:n nojalla antanut asias-

sa hakkuukiellon taikka rauhoittanut metsän väliaikaisesti ennen tämän lain voimaantuloa; tämän lain voimaan tultua metsää ei kuitenkaan rauhoiteta rauhoitusmääräyksellä eikä rauhoitus sopimuksella; hakkuukiellon vastaiseen menettelyyn sovelletaan yksityismetsälain säännöksiä; yksityismetsälain 12 §:n 2 momentissa tarkoitettua menettämisseuraamuksen sijasta voidaan kuitenkin tuomita tämän lain 19 §:ssä tarkoitettu menettämisseuraamus silloin, kun viimeksi mainitun pykälän soveltaminen johtaa asianomaisen kannalta lievempään lopputulokseen;

5) siltä osin kuin 1—4 kohdan mukaan on noudatettava yksityismetsälain säännöksiä, metsäkeskuksen tulee edelleen pitää yksityismetsälain 11 §:ssä tarkoitettuja luetteloita, joihin sovelletaan mainitun pykälän 2 momentin säännöksiä;

6) jos ennen tämän lain voimaantuloa tehdystä hakkuusta ei ole yksityismetsälain edellyttämällä tavalla tehty hakkuu ilmoitusta, tuomitaan yksityismetsälain mukainen rangaistus;

7) metsänkäyttö ilmoitusta ei tarvitse tehdä hakkuusta, joka on aloitettu ennen tämän lain voimaantuloa ja suoritetaan loppuun asetuksella säädettävään päivämäärään mennessä, jos hakkuusta on tehty yksityismetsälain 7 §:n 1 momentissa tarkoitettu hakkuu ilmoitus tai jos on kyse mainitussa lain kohdassa tarkoitettua hakkuu- ja uudistamissuunnitelman mukaisesta hakkuusta; ja

8) yksityismetsälain 2 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla hyväksytystä hakkuu- ja uudistamissuunnitelmasta tai tarkastetusta metsätaloussuunnitelmasta riippumatta hakkuussa ja metsän uudistamisessa on tämän lain voimaan tultua noudatettava tämän lain säännöksiä.

29 §

Muut siirtymäsäännökset

Suojametsistä annetussa laissa tarkoitettua suojametsäalueella ja suoja-alueella ennen tämän lain voimaantuloa tehtyihin hakkuihin sovelletaan rangaistussäännöksiä lukuun ottamatta kumottavan suojametsistä annetun lain säännöksiä. Mainitun lain 10 §:n 3 momentissa tarkoitettua menettämisseuraamuksen sijasta voidaan kuitenkin tuomita tämän

lain 19 §:ssä tarkoitettu menettämisseuramus silloin, kun viimeksi mainitun pykälän soveltaminen johtaa asianomaisen kannalta lievempään lopputulokseen.

Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 1094

Laki**kestävän metsätalouden rahoituksesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Toimenpiteisiin, joilla edistetään metsien kestävää hoitoa ja käyttöä metsälain (1093/1996) mukaisesti, osoitetaan valtion talousarvioon vuosittain otettavista määrärahoista rahoitusta tukena ja lainana sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja toimenpiteitä ovat:

- 1) puuntuotannon kestävyden turvaaminen;
- 2) metsien biologisen monimuotoisuuden ylläpitäminen;
- 3) metsäluonnon hoitohankkeet; sekä
- 4) edellä 1—3 kohdassa tarkoitettua toimintaa tukevat muut edistämistoimenpiteet.

2 §

Rahoituksen saajat

Rahoitusta voidaan hakemuksesta myöntää yksityiselle maanomistajalle. Edellä 1 §:n 2

momentin 4 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin voidaan rahoitusta hakemuksesta myöntää myös muulle hakijalle kuin yksityiselle maanomistajalle, jos rahoitettavat toimenpiteet edistävät yksityismetsien kestävää hoitoa ja käyttöä. Edellä 1 §:n 2 momentin 3 kohdassa mainittuihin tarkoituksiin voidaan varoja käyttää metsäkeskuksen päätöksellä hakemuksetta.

Yksityisellä maanomistajalla tarkoitetaan luonnollista henkilöä sekä sellaista luonnollisten henkilöiden muodostamaa yhtiötä, osuuskuntaa tai muuta yhteisöä taikka säätiötä, jonka pääasiallisena tarkoituksena on maatila- tai metsätalouden harjoittaminen, sekä yhteismetsän osakaskuntaa ja yhteisaluelaisissa (758/89) tarkoitettua yhteisen alueen osakaskuntaa.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään yksityisestä maanomistajasta, voidaan tuen osalta soveltaa myös 1 momentissa tarkoitettulta maanomistajalta saadun maanvuokraoikeuden, testamenttiin perustuvan käyttöoikeuden, lesken hallintaoikeuden, eläkeoikeuden tai muun vastaavan oikeuden haltijaan.

Holhooja saa ilman holhouslautakunnan ja oikeuden lupaa vajaavaltaisen puolesta ottaa tässä laissa tarkoitettua lainaa, josta holhottavan kiinteistö on panttina.

3 §

Suunnitelmavelvoite

Tämän lain toimenpiteiden rahoituksen tulee perustua asianmukaisesti laadittuun suunnitelmaan.

Maanomistajakohtaisia toimenpiteitä varten tulee laatia eri toimenpiteet kattava useampi-
vuotinen suunnitelma (*toimintasuunnitelma*).
Yhteishankkeena toteutettavaan kunnos-
tusojitukseen ja metsätien tekemiseen sekä,
siten kuin asetuksella säädetään, erityisestä
syystä myös muuhun toimenpiteeseen voi-
daan rahoitusta myöntää toimenpidekohtai-
sen suunnitelman (*toimenpidesuunnitelma*)
perusteella.

Metsätalousasioissa toimivaltainen ministe-
riö antaa tarkempia yleisiä määräyksiä suun-
nitelmista ja niiden sisällöstä.

4 §

Rahoitusta koskevat rajoitukset

Rahoitusta ei saa käyttää työhön, joka on
aiheutunut yksityismetsälain (412/67) edel-
lyttämällä tavalla todetusta metsän hävittä-
misestä.

Rahoitusta ei saa myöskään käyttää työhön
tai toimenpiteeseen, joka on säädetty maan-
omistajan velvollisuudeksi:

1) metsänparannuslaissa (140/87) tai vas-
taavassa aikaisemmassa laissa taikka tämän
lain 38 §:ssä;

2) Lapin vajaatuottoisten metsien kunnos-
tamisesta annetussa laissa (1057/82); tai

3) metsälaissa, tämän lain 6 §:n 1 momen-
tin 1 c kohdassa ja 19 §:ssä tarkoitettuja
toimenpiteitä lukuun ottamatta.

Lisäksi rahoitusta ei saa käyttää työhön tai
toimenpiteeseen, joka on aiheutunut metsä-
lain vastaiseksi todetusta toiminnasta tai joka
ei ole sen mukainen, mitä metsälaissa tai
muualla säädetään.

Tämän lain tarkoituksiin osoitettua määrä-
rahaa ei saa käyttää luonnonsuojelulain
(1096/1996) 25 §:n nojalla alueen määräaikai-
sesta rauhoittamisesta tehdyn sopimuksen
perusteella maksettaviin korvauksiin tai kor-
vauksiin, joista mainitun lain 53 tai 55 §:ssä
taikka muutoin erikseen säädetään, eikä
myöskään korvauksiin, jotka perustuvat mai-
nittuja säännöksiä edeltäneisiin vastaaviin
säännöksiin.

2 luku

Puuntuotannon kestävyuden turvaaminen

5 §

Työlajit

Metsien puuntuotannollisen kestävyuden ja
elinvoimaisuuden turvaamiseksi voidaan ra-
hoitusta myöntää seuraaviin metsien hoitoa
ja käyttöä edistäviin töihin:

- 1) metsänuudistaminen;
- 2) kulotus;
- 3) nuoren metsän hoito;
- 4) energiapuun korjuu;
- 5) metsänterveyslannoitus;
- 6) kunnostusojitus; sekä
- 7) metsätien tekeminen.

6 §

Työlajien määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *metsänuudistamisella*:

a) metsätalouden käyttöön otettavan, met-
sänskasvatukseen soveltuvan alueen metsittä-
mistä;

b) luontaisen uudistumisen edistämistä
suojametsäalueella ja suoja-alueella; sekä

c) vähäpuustoisen tai vähäarvoista puustoa
kasvavan metsän uudistushakkuun jälkeisiä
uuden puuston aikaansaamiseksi tarpeellisia
toimenpiteitä asetuksella säädettävissä ta-
pauksissa;

2) *kulotuksella* joko kohdan 1 mukaisen
metsänuudistamisen yhteydessä tai erillisenä
toimenpiteenä toteutettavaa hakkuutähteiden
ja pintakasvillisuuden polttamista;

3) *nuoren metsän hoidolla* taimikon ja
nuoren metsän perkausta, harvennusta ja
laatupuiden pystykarsintaa edellyttäen, ettei
alueelta toimenpiteiden yhteydessä kerry
leimikkona myyntikelpoista määrää kaupalli-
sen ainespuun laatu- ja mittavaatimukset
täyttävää puutavaraa;

4) *energiapuun korjuulla* nuoren metsän
hoidon yhteydessä kaadettavan ja ener-
giakäyttöön luovutettavan puun kasausta ja
metsäkuljetusta;

5) *metsänterveyslannoituksella* sellaisten
metsien lannoitusta, joiden kehitys metsän-
hoidollisista toimenpiteistä huolimatta on
taantuvaa maaperän ravinteiden epätasapai-
non vuoksi ja jotka voidaan saada elpymään
lannoittamalla;

6) *kunnostusojituksella* ennestään ojitetun alueen ojaston perkaamista, täydennysojien kaivua siinä määrin kuin kunnostusojituksen tekninen toteuttaminen tai vesiensuojelu edellyttää sekä kulkuyhteyksien tai ympäristönsuojelun kannalta taikka muista syistä tarvittavia töitä ja laitteiden tai rakennelmien valmistamista ja kunnostusta; ja

7) *metsätien tekemisellä* yksityisistä teistä annetun lain (358/62) 5 §:n 2 momentissa tarkoitettu metsätien tekemistä, metsänparannusvaroilla rahoitettuna metsätienä rakennetun tien perusparannusta sekä metsätiehen liittyvän tai metsätaloudessa tarpeellisen erillisen varastoalueen ja pudotuspaikkaan vievän tien rakentamista tai perusparannusta.

Metsätalousasioissa toimivaltainen ministeriö voi antaa tarkempia yleisiä määräyksiä työläjien rajauksesta ja sisällöstä.

7 §

Töiden yleiset vaatimukset

Työt on ohjattava kunkin alueen ja työläjien puitteissa ensi sijassa puuntuotannon kestävyuden kannalta tarkoituksenmukaisimpiin kohteisiin. Töiden on oltava taloudellisesti sekä metsäluonnon- ja ympäristöhoidon samoin kuin metsien biologisen monimuotoisuuden säilyttämisen kannalta tarkoituksenmukaisia eikä niillä saa aiheuttaa kohtuudella vältettävissä olevaa haittaa muulle ympäristölle. Työt on keskitettävä, mikäli mahdollista siten, että ne voidaan toteuttaa taloudellisesti edullisimmalla tavalla.

Metsätalousasioissa toimivaltainen ministeriö voi antaa tarkempia yleisiä määräyksiä töiden yleisistä vaatimuksista.

8 §

Töiden rahoittaminen

Kokonaan tuella voidaan rahoittaa kustannukset, jotka aiheutuvat metsänviljelyssä käytettävien siementen, taimien ja muiden välttämättömien tarvikkeiden hankinnasta sekä kulutuksessa tarpeellisista vakuutuksista. Kokonaan tuella voidaan rahoittaa myös töiden suunnittelusta aiheutuvat kustannukset metsätalousasioissa toimivaltaisen ministeriön määräämin perustein. Kustannusten rahoittamisesta ympäristötuella säädetään lisäksi 19 §:ssä.

Muiden kuin 1 momentissa tarkoitettujen

kustannusten (*toteuttamiskustannukset*) rahoittamiseen voidaan myöntää yhteishankkeena toteutettavaan kunnostusojitukseen ja metsätien tekemiseen joko tukea tai lainaa ja muihin töihin yksinomaan tukea.

Metsäkeskuksen toimivaltansa puitteissa tämän lain nojalla tekemät lainapäätökset sitovat velkasuhteen osapuolena olevaa valtiota, jollei toisin säädetä.

9 §

Rahoituksen määrä ja perusteet

Toteuttamiskustannuksiin myönnettävän tuen suuruuden määräämistä varten maa jaetaan vyöhykkeisiin. Tuen enimmäismäärä on 70 prosenttia toteutuneista kustannuksista tai vastaavista keskimääräisistä kustannuksista, jotka metsätalousasioissa toimivaltainen ministeriö vuosittain vahvistaa. Energiapuun korjuussa tuen enimmäismäärä on kuitenkin ministeriön vahvistama markkamäärä energiakäyttöön luovutetun puun kiintokuutiometriä kohti.

Lainaa voidaan myöntää suoritettavien toimenpiteiden rahoittamiseen joko toteutuneita kustannuksia tai ministeriön vahvistamia keskimääräisiä kustannuksia vastaava määrä.

Rahoitettavista kustannuksista ja keskimääräisten kustannusten määrittämisestä sekä vyöhykkeistä ja niillä sovellettavista tukiprosenteista säädetään asetuksella. Asetuksella voidaan myös säätää tukiprosenttia alennettavaksi silloin, kun hakijan esittämä toimintasuunnitelma ei perustu ajan tasalla olevaan, metsäkeskuksen tämän lain mukaisen toimenpiteiden osalta tarkastamaan tilakohtaiseen metsäsuunnitelmaan (*metsäsuunnitelma*) lukuun ottamatta 11 §:ssä tarkoitettuja työllisyystöitä.

10 §

Yhteishankkeen passiiviosakas

Yhteishankkeena toteutettavassa kunnostusojituksessa ja metsätien tekemisessä voidaan myös sellaiselle hyödynsaajalle, joka ei ole vaatinut ojitusta tai tien tekemistä taikka yhtynyt tällaiseen vaatimukseen, mutta joka on ojitus- tai tietoimituksessa velvoitettu osallistumaan hankkeeseen, myöntää 8 §:ssä tarkoitettua tukea.

11 §

Työllisyystöiden rahoitus

Nuoren metsän hoitoon, joka toteutetaan työllisyysasioissa toimivaltaisen ministeriön työvoiman käyttöä koskevien ohjeiden mukaisena ja edellä tarkoitettun ministeriön metsätalousasioissa toimivaltaiselle ministeriölle osoittamin työllisyysvaroin (*työllisyystyö*), voidaan tukea myöntää enintään 80 prosenttia toteuttamiskustannuksista. Energiapuun korjuuseen voidaan myöntää työllisyystyöavustusta metsätalousasioissa toimivaltaisen ministeriön vahvistama markkamäärä kiinto-kuutiometriä kohti.

12 §

Lainaehdot

Laina on maksettava takaisin toistaiseksi 12 prosentin vuotuismaksuin, jollei lainaa ole vuotuismaksulle asetuksella säädetyn vähimmäismäärän perusteella perittävä takaisin edellä mainittua suuremmin vuotuismaksuin.

Vuotuismaksusta luetaan lainan koroksi toistaiseksi neljä prosenttia maksamattomalle pääomalle. Muu osa vuotuismaksusta luetaan pääoman lyhennykseksi.

Lainaa myönnettäessä ja sitä takaisin perittäessä käsitellään saman maanomistajan samaan hankkeeseen kuuluvia kiinteistöjä yhtenä kokonaisuutena niin kauan kuin kiinteistöt ovat samalla omistajalla.

Myönnettävän lainan vähimmäismäärästä, viivästyskorosta, vuotuismaksujen suorittamisen alkamisajasta ja kannosta sekä saamisen ylimääräisestä lyhentämisestä ja lainojen muista ehdoista säädetään asetuksella.

Valtioneuvosto voi, sen estämättä mitä lainan takaisinmaksusta muutoin säädetään, päättää perusteista, joiden mukaan jäljellä olevan lainapääoman takaisin maksettavaa määrää voidaan alentaa silloin, kun suoritusvelvollinen suorittaa koko jäljellä olevan lainapääoman takaisin yhdellä kertaa.

13 §

Vastuu valtion saamisesta

Kiinteistö on panttina sen osalle myönnetyn lainan ja lainalle laskettavan koron suorittamisesta niin kuin maakaaren (540/95) 20 luvussa säädetään.

Yhteismetsän osakaskunnalta ei vaadita I momentissa tarkoitettua tai muutakaan vakuutta. Yhteisalueissa tarkoitettun alueen osalle tulevan valtion saamisen ja sen koron vakuudeksi on asetettava metsäkeskuksen hyväksymä vakuus.

Jos yhteismetsä jaetaan osakastilojen kesken tai myydään osakasten hyväksi ja jos yhteismetsän osakaskunta on laiminlyönyt valtion saamisen maksamisen, kukin osakastila on maakaaren 20 luvun säännösten mukaisesti panttina siitä osasta yhteismetsän osakaskunnalta olevasta valtion saamisesta ja sen korosta, joka vastaa osakastilan osuutta yhteismetsään.

Kun yhteismetsälain (37/91) 5 §:ssä tarkoitettu lupa yhteismetsän jakamiseen tai myymiseen on myönnetty, voi metsäkeskus määrätä yhteismetsän osakaskunnalta olevan valtion saamisen korkoineen erääntyväksi maksettavaksi heti.

14 §

Panttioikeuskirjauksen muuttaminen ja valtion saamisen oikaisu

Metsäkeskus voi antaa suostumuksen kirjauksen muuttamiseen tai poistamiseen 13 §:n 1 ja 3 momentin mukaisesti panttina olevasta kiinteistöstä osittamalla muodostettun kiinteistön osalta. Suostumus voidaan antaa vain, jos valtion saamisen periminen ei vaaranna panttioikeuden lakkaamisen vuoksi.

Jos hankkeen kustannusten jako, jota ei ole vahvistettu muun lainsäädännön nojalla, havaitaan virheelliseksi, metsäkeskus voi oikaista jakoa. Ennen oikaisemista on niille, joiden oikeuksiin toimenpide saattaa vaikuttaa, varattava tilaisuus tulla kuulluiksi. Oikaistaessa saadaan lainan määrää lisätä vain siltä osin kuin se ei ole erääntynyt maksettavaksi.

Jos velvollisuuteen osallistua tämän lain mukaisen hankkeen kustannuksiin määrätään muun kuin tämän lain nojalla muutoksia, metsäkeskus voi hakemuksesta muuttaa kiinteistölle kohdistuvan valtion lainan osittelua siltä osin kuin laina ei ole erääntynyt.

15 §

Hoito- ja kunnossapitovelvollisuus

Metsänuudistamisesta, kunnostusojituksesta

ta tai metsätien tekemisestä hyötyä saanut maanomistaja on velvollinen huolehtimaan toimenpiteen kohteena olleen alueen tai metsätien hoidosta ja kunnossapidosta 15 vuotta hankkeelle myönnetyn rahoituksen loppuunmaksamisesta. Kiinteistön tai muun alueen omistusoikeuden siirtyessä uudelle omistajalle tälle siirtyy myös hoito- ja kunnossapitovelvollisuus. Hoito- ja kunnossapitovelvollisuuteen kuuluvista toimenpiteistä säädetään asetuksella.

Metsäkeskus valvoo hoito- ja kunnossapitovelvollisuuden noudattamista. Jos metsänuudistamisalueen tai kunnostusojituksen hyötyalueen hoito taikka metsätien kunnossapito on laiminlyöty, tulee metsäkeskuksen kehottaa hoito- ja kunnossapitovelvollista korjaamaan laiminlyöntinsä määräajassa.

Milloin 2 momentissa tarkoitetun laiminlyönnin johdosta toimenpide on vaarassa menettää huomattavalta osalta merkityksensä eikä maanomistaja ole määräajassa noudattanut annettua kehotusta, metsäkeskus voi päättää, että toimenpiteeseen myönnetty tuki on osaksi tai kokonaan perittävä takaisin tai laina irtisanottava ja että hoito- ja kunnossapitovelvollisuus lakkaa.

Tuki peritään takaisin siltä, joka omistusaikanaan on laiminlyönyt hoito- ja kunnossapitovelvollisuutensa. Lainan peritään velalliselta tai otetaan panttina olevasta kiinteistöstä riippumatta siitä, kenen omistusaikana hoito- ja kunnossapitovelvollisuus on laiminlyöty. Rahoituksen saajalle voidaan määrätä 29 §:ssä tarkoitettu seuraamus silloin, kun saaja on laiminlyönyt mainitun velvollisuutensa.

16 §

Alueen käytön muuttaminen

Jos maanomistaja on alkanut käyttää metsänuudistamisaluetta tai kunnostusojituksen hyötyaluetta siten, että alueen käyttö metsätaloudelliseen tarkoitukseen olennaisilta osin estyy, metsäkeskuksen tulee asiasta tiedon saatuaan määrätä laina alueen osalta heti maksettavaksi takaisin. Jollei tuen loppuunmaksamisesta ole kulunut 15 vuotta, metsäkeskus voi määrätä, että alueen osalle myönnetty tuki, lukuun ottamatta 19 §:n 1 momentin mukaista ympäristötukea, on maksettava takaisin valtiolle osaksi tai kokonaan. Metsäkeskuksen tehtyä tässä tarkoitetun pää-

töksen lakkaa alueen hoito- ja kunnossapitovelvollisuus. Tuki peritään takaisin siltä, jonka omistusaikana alueen käyttö on muutettu. Lainan peritään velalliselta tai otetaan panttina olevasta kiinteistöstä riippumatta siitä, kenen omistusaikana alueen käyttö on muutettu.

17 §

Omistusoikeuden muutos

Jos omistusoikeus kiinteistöön on siirtynyt yhteisölle tai säätiölle, jolle 2 §:n mukaan ei saada myöntää lainaa, on metsäkeskuksen asiasta tiedon saatuaan määrättävä laina kiinteistön osalta heti maksettavaksi takaisin.

18 §

Hyödyn menetys

Jos maanomistaja on olennaisilta osin menettänyt valtion varoilla rahoitettuun metsänuudistamiseen, kunnostusojitukseen tai metsätiehen perustuvan taloudellisen hyödyn luonnontuhon, maanomistajasta riippumattomasta syystä aiheutuneen kulon tai muun syyn taikka vahingon välttämiseksi tarpeellisista toimituksista aiheutuneiden vahinkojen johdosta eikä työn uusiminen tämän lain mukaisesti ole tarkoituksenmukaista, metsäkeskus voi hakemuksesta päättää, että tuhon tai toimenpiteen kohteeksi joutuneen alueen taikka metsätien hoito- ja kunnossapitovelvollisuus lakkaa ja että lainan enemmästä perimisestä luovutaan.

Milloin 1 momentissa tarkoitettu taloudellinen hyöty menetetään 1 §:n 2 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden taikka alueeseen tai tiehen eri lakien nojalla kohdistettavien käyttörajoitusten tai toimenpidekieltojen johdosta, metsäkeskus voi hakemuksesta päättää, että tällaisen alueen tai metsätien hoito- ja kunnossapitovelvollisuus lakkaa ja, jos menetettyä hyötyä ei ole muutoin korvattu, että lainan enemmästä perimisestä luovutaan.

3 luku

Tuki metsien biologisen monimuotoisuuden ylläpitämiseen

19 §

Ympäristötuki

Milloin metsien hoitoon tai käyttöön liittyy-

vissä toimenpiteissä otetaan huomioon metsän biologisen monimuotoisuuden ylläpitäminen, luonnonhoito tai metsien muu kuin puuntuotannollinen käyttö laajemmin kuin mitä niistä metsälaissa säädetään maanomistajan velvollisuudeksi taikka tämän lain 7 §:n nojalla määrätään tahi kyse on metsälain 10 §:n 3 momentissa tarkoitetun velvoitteen täyttämistä, voidaan maanomistajalle tästä aiheutuvat, vähäistä suuremmat lisäkustannukset ja taloudelliset menetykset rahoittaa osittain tai kokonaan valtion varoilla (*ympäristötuki*). Ympäristötukea ei kuitenkaan voida myöntää silloin, kun monimuotoisuuden ylläpitämisestä johtuva metsäntuoton väheneminen tai muu taloudellinen menetys on metsälain 11 §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla vähäistä.

Metsätalousasioissa toimivaltainen ministeriö voi antaa tarkempia yleisiä määräyksiä ympäristötuesta.

4 luku

Metsäluonnonhoito

20 §

Hankkeiden suunnittelu ja toteuttaminen

Erillisinä metsäluonnon hoitohankkeina voidaan suunnitella ja toteuttaa:

1) usean tilan alueelle ulottuvia, tärkeiden elinympäristöjen hoito- ja kunnostustöitä;

2) metsälain 10 §:n 2 momentissa tarkoitettujen monimuotoisuuden kannalta tärkeiden elinympäristöjen kartoitusta;

3) talousmetsien maisemanhoidon kannalta merkittäviä metsän kunnostustöitä;

4) metsäojitusalueiden laskeutusaltaiden tyhjentämistä tai metsäojituksista aiheutuneiden vesistöhaittojen estämistä tai korjaamista, jos toimenpiteellä on tavanomaista laajempi merkitys vesien ja vesiluonnon hoidon kannalta eikä kustannuksia voida osoittaa tietyille aiheuttajalle;

5) metsäojitusalueen ennallistamista luonnonarvoiltaan tärkeällä alueella; sekä

6) muita edellä mainittuja vastaavia metsäluonnonhoitoa sekä metsien monikäyttöä, maisema-, kulttuuri- ja virkistysarvoja korostavia, alueellisesti merkittäviä hankkeita.

Metsäluonnon hoitohankkeet suunnitellaan ja toteutetaan metsäkeskuksen toimesta tai valvonnassa. Hankkeisiin sisältyvät työt tu-

lee suunnitella yhteistyössä maanomistajan kanssa ja töiden suorittaminen edellyttää maanomistajan suostumusta.

21 §

Hankkeiden rahoittaminen

Metsäkeskus päättää varojen käyttämisestä hankkeiden rahoittamiseen sen käyttöön tätä tarkoitusta varten osoitettujen varojen puitteissa ottaen huomioon tarkoitukseen mahdollisesti käytettävissä olevan muun rahoituksen.

5 luku

Muut edistämistoimenpiteet

22 §

Rahoitettavat toimenpiteet

Edellä 1 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettuihin muihin edistämistoimenpiteisiin voidaan rahoitusta myöntää:

1) 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun toimintasuunnitelman laadintaan;

2) juurikäävän torjuntaan;

3) ennalta arvaamattoman virheen korjaamiseen;

4) vahingon korvaamiseen; sekä

5) yksityismetsien kestävää hoitoa ja käyttöä edistävään kokeilu- ja selvitystoimintaan.

Virheellä ja vahingolla tarkoitetaan tämän lain mukaisesti rahoitettuihin toimenpiteisiin liittyvää virhettä tai vahinkoa.

23 §

Tuen määrä

Edellä 3 §:n 2 momentissa tarkoitettujen toimintasuunnitelmien laadinnasta aiheutuvat kustannukset voidaan rahoittaa kokonaan tuella metsätalousasioissa toimivaltaisen ministeriön määräämin perustein.

Juurikäävän levinneisyyden riskialueilla suoritettavaan juurikäävän torjuntaan voidaan hakkuutyön suorittajalle myöntää tukea torjunta-ainekustannuksia vastaava määrä.

Kokeilu- ja selvitystoimintaan myönnettävästä tuesta päättää metsätalousasioissa toimivaltainen ministeriö sille esitettyjen hakemusten perusteella.

Virheen korjaamisesta ja vahingon korvaamisesta aiheutuvat kustannukset voidaan

rahoittaa kokonaan valtion tuella vain, milloin se asian laatuun tai kustannuksiin nähden harkitaan kohtuulliseksi eikä kyse ole tahallisuudesta tai huolimattomuudesta.

6 luku

Hakeminen, myöntäminen, maksaminen sekä takaisinperiminen ja sen seuraamukset

24 §

Hakeminen ja myöntäminen

Rahoitusta 2 luvussa tarkoitettuihin puuntuotannon kestävyden turvaamistoihin, 3 luvussa tarkoitettua ympäristötukea ja rahoitusta 22 §:n 1 momentin 1—4 kohdassa tarkoitettuihin muihin edistämistoimenpiteisiin haetaan metsäkeskukselta.

Hakemukseen tulee liittää selvitys toimenpiteestä, johon rahoitusta haetaan, sekä suunnitelma tarpeellisine selvityksineen siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Metsäkeskus ratkaisee sen käyttöön asetettujen määrärahojen puitteissa hakemukset, jotka koskevat varojen myöntämistä 1 momentissa mainittuihin tarkoituksiin. Metsäkeskuksen tulee samalla päättää ajankohdasta, johon mennessä rahoituspäätökseen sisältyvät toimenpiteet tulee toteuttaa.

Jos aiotusta toimenpiteestä on tehtävä ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain (468/94) mukaisesti arviointiselostus, ei päätöstä valtion varojen myöntämisestä saa tehdä ennen kuin metsäkeskus on saanut käyttöönsä mainitun arviointiselostuksen. Jos selostukseen sisältyy tämän lain säännösten soveltamiseksi tarpeelliset tiedot ympäristövaikutuksista, ei selvitystä tältä osin vaadita uudestaan.

Metsäkeskuksen on päättäessään toimenpiteiden rahoittamisesta otettava huomioon luonnonsuojelulain 9, 29—35, 47—49, 55 ja 56 §:stä sekä 10 luvusta johtuvat rajoitukset. Päätöksentekoon liittyvästä lausunnotmenettelystä säädetään asetuksella.

25 §

Euroopan unionin osaksi rahoittamat ohjelmat

Silloin kun on kysymys tämän lain mukaisten töiden rahoittamisesta Euroopan unionin osaksi rahoittamien ohjelmien puitteis-

sa, voidaan 1 §:n 2 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin myöntää tämän lain mukaista tukea ohjelmien edellyttämänä kansallisen osarahoituksena.

Sen estämättä, mitä tässä laissa säädetään, tulee tukea Euroopan unionin osaksi rahoitamiin toimenpiteisiin myönnettäessä noudattaa, mitä Euroopan yhteisöjen säädöksissä säädetään tai niiden nojalla annetuissa Euroopan unionin toimielinten päätöksissä määrätään taikka mitä maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetussa laissa (1303/94) säädetään tuen myöntämisen edellytyksistä, tuen määrästä sekä tuen takaisinperimisestä ja muista ehdoista.

26 §

Tuen ja lainan maksatus

Myönnetty tuki tai laina maksetaan rahoituspäätöksen mukaisesti yhtenä tai useampana eränä. Rahoituspäätöksessä on kuitenkin määrättävä, että vähintään neljännes myönnetystä tuesta tai lainasta jää maksettavaksi vasta sen jälkeen, kun rahoituksen saaja on antanut kirjallisen ilmoituksen hakemuksessa esitettyjen toimenpiteiden loppuunsaattamisesta (*toteutusilmoitus*).

27 §

Rahoituksen peruuttaminen ja sen muuttaminen

Rahoituspäätöksen antanut metsäkeskus voi peruuttaa rahoituksen tai muuttaa sitä koskevaa päätöstään siltä osin kuin työtä ei ole tehty, jos on ilmeistä, että työn kohteena olevaa aluetta aletaan käyttää siten, että työn tavoite jää olennaiselta osin saavuttamatta.

28 §

Rahoituksen takaisinperiminen

Metsäkeskuksen tulee päättää, että rahoitus peruutetaan, jo maksettu tuki peritään takaisin valtiolle tai laina irtisanotaan, jos rahoitus on käytetty muuhun tarkoitukseen kuin se on myönnetty tai rahoituksen saaja on antanut rahoituksen myöntämiseen tai maksamiseen olennaisesti vaikuttaneita virheellisiä tietoja tai menetellyt muutoin vilpillisesti, siltä osin kuin sanottu menettely on vai-

kuttanut rahoituksen myöntämiseen ja sen määrään.

Metsäkeskus voi myös päättää, että rahoitus peruutetaan osaksi tai kokonaan tai että tuki peritään takaisin taikka että laina irtisanotaan valtioneuvoston tarkemmin määräämin perustein, jos:

1) rahoitus on myönnetty muuten väärin perustein;

2) rahoituksen myöntämispäätöksessä taikka sen perusteena olleessa asiakirjassa asetettuja ehtoja ei ole noudatettu; tai

3) rahoituksen peruuttamiseen, takaisinperimiseen tai lainan irtisanomiseen on muu näihin verrattava painava syy.

Rahoituksen saajan on välittömästi ilmoitettava metsäkeskukselle sellaisesta olosuhteiden muutoksesta, joka saattaa aiheuttaa 2 momentissa tarkoitettun seuraamuksen. Sama ilmoittamisvelvollisuus on sillä, jolta valtion rahoitus voitaisiin periä takaisin 15—17 §:n säännösten nojalla.

Lainan irtisanomista lukuun ottamatta rahoitusta ei saa tämän pykälän perusteella määrätä takaisin perittäväksi enää sen jälkeen, kun rahoituksen myöntämisestä on kulunut kymmenen vuotta.

Tämän pykälän 1, 2 ja 4 momentin säännöksiä ei sovelleta silloin, kun on kyse 15—17 §:ssä tarkoitettusta takaisinperimisen perusteesta.

29 §

Takaisinperimisen seuraamukset

Jos laina irtisanotaan 15 §:n taikka 28 §:n 1 tai 2 momentin perusteella, voidaan lainan saajalta lisäksi periä saatua korkoetuutta vastaava määrä siten kuin valtioneuvoston päätöksellä tarkemmin määrätään.

Jos rahoituksen saaja on tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta laiminlyönyt 15 §:ssä tarkoitettun hoito- ja kunnossapitovelvollisuuden taikka menetellyt 28 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla eikä tällaisesta menettelystä ole kulunut neljää vuotta, voidaan takaisin perittävän tuen tai 1 momentissa tarkoitettun korkoetuuden määrää korottaa enintään 20 prosentilla taikka, mikäli kysymys on erittäin törkeästä menettelystä, enintään 100 prosentilla.

Jatkuvien tai toistuvien tekojen osalta 2 momentissa tarkoitettu neljän vuoden vanhenemisaika alkaa kulua siitä päivästä, jona

väärinkäyttö on päättynyt. Euroopan yhteisöjen säädösten mukaisten monivuotisten ohjelmien osalta vanhentumisaika jatkuu kuitenkin ohjelman lopulliseen päättymiseen. Seuraamuksesta annettavan lainvoimaisen päätöksen täytäntöönpanoaika on kolme vuotta.

Asetuksella säädetään tarkemmin, milloin takaisin maksettavaksi määrätystä tuesta ja perittävästä korkoetuudesta voidaan määrätä suoritettavaksi korkoa ja milloin korko voidaan määrätä suoritettavaksi seuraamusluonteisesti korotettuna. Asetuksella säädetään lisäksi maksettavaksi määrättyjen valtion saamisten viivästyskorosta.

30 §

Pakkoperintä

Lainojen erääntyneet vuotuismaksut saadaan periä ulosottoin ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoin annettussa laissa (367/61) säädetään. Valtiolle tämän lain nojalla takaisin perittävä rahoitus tai maksettavaksi määrättävät muut suoritukset saadaan periä ulosottoin mahdollisen muutoksenhaun estämättä sanotussa järjestyksessä. Muutoksenhakuviranomainen voi kuitenkin kieltää ulosottamisen tai määrätä sen keskeytettäväksi.

7 luku

Ohjaus ja valvonta

31 §

Varojen suuntaaminen

Metsätalousasioissa toimivaltainen ministeriö päättää vuosittain varojen suuntaamisesta tässä laissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin sekä asettaa varat tilitystä vastaan metsäkeskuksen käytettäväksi.

Päätöksessä tulee esittää suunnitelma määrärahojen käytöstä ja sen laidinnassa tulee ottaa huomioon maan eri osien olosuhteet ja työllisyysnäkökohdat sekä metsälain 4 §:ssä tarkoitetuissa metsätalouden alueellisissa tavoiteohjelmissa esitetyt alueelliset erityispiirteet ja -tarpeet.

32 §

Toiminnan ohjaus ja valvonta

Metsätalousasioissa toimivaltainen ministe-

riö antaa tämän lain mukaista toimintaa koskevia yleisiä määräyksiä ja ohjeita sekä valvoo toimintaa ja valtion varojen käyttöä.

Metsäkeskuksen tulee toimialueellaan valvoa tämän lain mukaista toimintaa ja valtion varojen käyttöä noudattaen, mitä näiden tehtävien hoidosta metsäkeskuksista ja metsätalouden kehittämiskeskuksesta annetussa laissa (1474/95) tai muualla säädetään tai määrätään.

8 luku

Erinäiset säännökset

33 §

Muutoksenhaku

Tämän lain mukaiseen metsäkeskuksen päätökseen saa hakea muutosta valittamalla lääninoikeudelle. Toimivaltainen lääninoikeus määräytyy sen mukaan, minkä lääninoikeuden tuomiopiirissä pääosa kyseessä olevasta metsätalousta maasta sijaitsee.

Muutoksenhakuun sovelletaan, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/96) säädetään muutoksenhausta hallintoviranomaisen päätökseen.

Jos muutoksenhakuviranomainen tai metsäkeskus katsoo tarpeelliseksi taikka maanomistaja vaatii, on 15, 16, 18 ja 19 §:ssä, 22 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohdassa ja 27 §:ssä tarkoitetuissa asioissa suoritettava katselmus. Katselmuksen suorittaa metsäkeskuksista ja metsätalouden kehittämiskeskuksesta annetun lain 15 §:ssä tarkoitettu katselmustoimikunta.

34 §

Tuen veronalaisuus

Tämän lain nojalla saadut etuudet eivät ole veronalaisia.

35 §

Lain täytäntöönpano

Tämän lain täytäntöönpanon johto ja valvonta kuuluu metsätaloussasioissa toimivaltaiselle ministeriölle.

36 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

9 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

37 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammiukuuta 1997.

Tällä lailla kumotaan 13 päivänä helmikuuta 1987 annettu metsänparannuslaki (140/87) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

38 §

Siirtymäsäännökset

Tämän lain tarkoituksiin osoitettuja varoja saadaan käyttää kumottavan metsänparannuslain mukaisesti vuoden 1999 loppuun sellaisen metsänparannushankkeen rahoittamiseen, jota koskevan suunnitelman maastotyöt on tehty vuoden 1996 loppuun mennessä tai rahoituspäätös annettu ennen tämän lain voimaantuloa, sekä sellaisen ennen tämän lain voimaantuloa aloitetun metsänparannustyön rahoittamiseen, joka on suoritettu ilman metsälautakunnan tai metsäkeskuksen ennakkoon hyväksymää suunnitelmaa ja jota koskeva rahoitushakemuksen käsittävä lopupalvelitys on toimitettu metsäkeskukselle viimeistään vuoden 1997 loppuun mennessä.

Niitä varoja, jotka valtion talousarviossa on myönnetty käytettäväksi kumottavan metsänparannuslain tarkoituksiin, saa käyttää myös tämän lain tarkoituksiin.

Kumottavan metsänparannuslain nojalla syntyneiden oikeuksien ja velvollisuuksien samoin kuin mainitun lain nojalla rahoitettujen töiden osalta on noudatettava tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Tämä ei kuitenkaan koske toimitettuja jamenettelyä, joihin tämän lain säännöksiä voidaan soveltaa silloinkin, kun muutoin so-

velletään kumottavan metsänparannuslain säännöksiä.

Mitä 10, 11, 15, 16, 18, 19, 25, 26 ja 28—30 §:ssä säädetään, voidaan soveltaa niihinkin tapauksiin, joissa muutoin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa

olleita säännöksiä. Edellä 28 ja 29 §:n säännöksiä ei kuitenkaan sovelleta sellaisiin tapauksiin, joissa rahoituspäätös on annettu ennen tämän lain vahvistamista ja julkaisemista.

Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 1095

Laki**rikoslain 48 luvun 1 §:n 3 momentin muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rikoslain 48 luvun 1 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 21 päivänä elokuuta 1995 annetussa laissa (1010/95), seuraavasti:

48 luku

Ympäristörikoksista

1 §

Ympäristön turmeleminen

Ympäristön turmelemisesta tuomitaan myös se, joka tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta ryhtyy muuten kuin 1 momentissa tarkoitettulla tavalla muuttamaan ympäristöä vastoin rakennuslain (370/58),

vesilain (264/61) tai maa-aineslain (555/81) säännöksiä tai Saimaan ja Vuoksen juoksutussääntöä taikka näiden nojalla annettuja säännöksiä, yleisiä tai yksittäistapausta koskevia määräyksiä taikka kaavaa tai lupaa siten, että teko on omiaan aiheuttamaan vakavuudeltaan ympäristön pilaantumiseen rinnastettavaa muuttumista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammiukuuta 1997.

Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

HE 63/1996
 MmVM 18/1996
 EV 209/1996

N:o 1093—1095, 2 1/2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
 OY EDITA AB, HELSINKI 1996